

Milan Mátl

Pan Milan Mátl se narodil do rodiny vídeňských Čechů dne 30.10. 1935. Maminka se jmenovala Emílie Mátllová, za svobodna Hnátková, a tatínek František. Do svých 11 let vyrůstal ve Vídni, kde se učil německy, avšak doma se mluvilo česky. Navštěvoval českou školu spolku Komenského, kde ho v letech 1941 až 1942 vyučovala česká učitelka. Postupně však byly české školy zakázány. Od roku 1943 pan Milan navštěvoval Volksschule für Tschechen, kde již působili němečtí učitelé.

Po anšlusu Rakouska v roce 1938 se museli vídeňští Češi rozhodnout, zda se přihlásí k německému, nebo českému občanství. Rodina Mátlových se rozhodla přihlásit k českému občanství, což jim život ve Vídni ztížilo. Tatínek pana Mátle byl od roku 1942 nuceně nasazen na práci pro Technische Nothilfe, například blízko hranic s Bavorskem, kde s ostatními hloubil tunely ve skalách pro zbrojní výrobu. Na tuto práci byli využíváni také vězni z koncentračního tábora.

V roce 1944 začalo bombardování Vídně spojenci. Pan Mátl v této souvislosti vzpomínal například na to, že někdy musel jít do školy kolem kráterů po bombách, v nichž leželi mrtví lidé. Jedna z amerických bomb zasáhla také dům, ve kterém Mátlovi bydleli. Část domu se sesunula, z bytu Mátlových "přežilo" několik věcí (například klavír, lustr...). Do roku 1946 potom bydleli Mátlovi v malém bytě u prarodičů.

Situace ve Vídni po skončení 2. světové války byla poněkud složitá - Mátlovi neměli kde bydlet, tatínek František neměl práci, a také soužití s Němci bylo problematické. Proto se rodina rozhodla využít výzvy prezidenta E. Beneše a vrátit se do Československa. V roce 1946 se tedy přestěhovali do Šumperka. Zde náš pamětník navštěvoval obecnou školu, později reálné gymnázium. Maturoval v roce 1953. V letech 1953 – 1959 studoval na Vysoké škole chemicko-technologické v Pardubicích. V roce 1956 se pan Mátl rozhodl přejít na dálkové studium a začal pracovat pro Závod první pětiletky, pozdější Pramet. V Prametě pracoval do roku 1969, potkal zde také svou budoucí manželku. V roce 1969 byl z politických důvodů z Prametě propuštěn. Později si našel práci v geologickém průzkumu ve Zlatých Horách a Rýmařově.

Náš pamětník v dětství rád hrával fotbal, s rodiči, a později se svou ženou a dětmi, se věnoval turistice. Byl také členem oddílu orientačního běhu v Šumperku. Donedávna také působil jako průvodce a seznamoval zejména německé turisty s historií Šumperka a okolí.

Pan Mátl se svou rodinou stále žije v domě, do kterého se v roce 1947 s rodiči přistěhoval.